DAGENS NYHETER.

En utskrift från Dagens Nyheter, 2021-11-21 17:38
Artikelns ursprungsadress: https://www.dn.se/ledare/kolumner/bade-och-ar-bast/

LEDARE

Ledare: Både och är bäst

PUBLICERAD 2009-04-06

Kolumnen: Hans Bergström om olyckliga låsningar.

UTVALD LÄSNING I DIN MEJLBOX
DN:s chefredaktör Peter Wolodarski väljer ut veckans mest läsvärda artiklar.
Skaffa nyhetsbrev

Partier och ideologer har en tendens att skapa konfliktlinjer även där de sakligt sett inte behöver finnas. Ett av många exempel har gällt trafiken i Stockholmsregionen. ”Bygg kringleder”, sa några. ”Inför vägtullar”, sa andra. Detta framställdes som två logiskt motsatta alternativ. Men klokast är att förena dem. En aktuell motsättning gäller näringspolitik eller skattepolitik. Med Thomas Östros som näringsminister utvecklade socialdemokraterna en ny tids aktiva innovationspolitik. Den hade få likheter med varvsstöd och Stålverk 80. Den byggde på att dynamiska näringsmiljöer i ett litet land som Sverige förutsätter samspel mellan företag, forskning och det offentliga.

Under Östros ledning fördes branschsamtal. Syftet var att staten skulle förstå vad som behöver göras för att svenska kluster ska bli vinnare på globaliseringen. Inom medicinsektorn: bättre ta vara på våra fantastiska blodbanker, bygga upp kvalitetsregister, återupprätta forskningsviljan på universitetssjukhusen, ge medicinteknikföretag en chans att samarbeta med vården kring behovsbaserade innovationer, genomföra apoteksreformen så att den inte straffar den forskande läkemedelsindustrin.

Men för den borgerliga regeringen är branschsamtal en styggelse och innovationspolitik misstänkt likt näringspolitik, som man vant sig att kritisera. Under en borgerlig regering förtvinar konstruktivt samspel med landets näringar (annat än i akut kris). De finner sällan någon som vill lyssna (ett viktigt undantag utgör finansministerns snabba agerande för att i ett skört läge expandera exportkreditsystemet).

I opposition visar socialdemokraterna fortsatt starkt intresse att hjälpa till att utveckla företagsamheten, med Tomas Eneroth vid sidan av Thomas Östros. Samtidigt förklarar nu partiet att det vill återinföra förmögenhetsskatten samt ytterligare höja den högsta marginalskatten. Den ligger redan på 67 procent, inklusive arbetsgivaravgifter. Av en inkomstökning på marginalen för en nyckelperson på Ericsson, Astra eller ABB – rekryterad till Sverige – får individen behålla 33 procent. Detta deklarerar nu

Mona Sahlin och Thomas Östros vara alltför mycket, till individen!

Det ena blocket vill ha skattepolitik för tillväxt, men skyr innovationspolitik. Det andra blocket förespråkar innovationspolitik, men styr bort från en Sverigefrämjande skattepolitik. Arma land.

Vi bör vara medvetna om fenomenet seriella entreprenörer. Den som likt Ingvar Kamprad, bröderna Rausing och Niklas Zennström blivit förmögen på vad han/hon skapat, sätter ofta in sina pengar i nya projekt och sin personliga kraft som mentor för kommande succéer. Men om de inte, av skatteskäl, kan bo i Sverige går många sådana insatser landet förbi. Kjell-Olof Feldt visar i en rapport för Globaliseringsrådet att det varken ärförnuftigt eller ”rättvist” att återinföra förmögenhetsskatten.

För våra stora globala företag blir det stadigt allt viktigare att attrahera det yppersta av kompetens och talang. På strategiska delområden rör det sig om personer med en internationell arbetsmarknad. Företagen klarar sig, men frestas göra det genom att förlägga mer av viktig utveckling och ledning till länder och regioner dit det är lätt att rekrytera de bästa. Att straffa ut svenska miljöer genom att införa en nästintill konfiskatorisk inkomstbeskattning av högkvalificerade individer är extremt dumt.

Respektive blocks ideologiska blockering är djupt olycklig för Sveriges framtid. Vem som än regerar sker det enögt, utan att man fullt ut tar vara på Sveriges möjligheter.

Föreställningarnas makt över handlandet är stark. Det ser vi också i den aktuella krisen.

En färsk SNS-rapport visar att Europas länder har bedrivit en procyklisk finanspolitik, till skillnad från USA. Man drar ner i kommunerna i dåliga tider och begränsar forskningsanslagen, i stället för tvärtom. Normer för statens kassa går före hänsynen till hela samhället, inklusive dess långsiktiga investeringar.

När finansministern kommenterade rapporten sa han att ”vi måste tänka på att vi också ska ha en framtid”. Med det avsåg han statskassan, inte landet. När socialdemokraterna utformar alternativ upptas även de av statskassan men lägger till fördelning. Landets framtida tillväxtförmåga förbleknar.

Kan ingen klarsynt, tung politisk kraft utropa ”ja till både vägtullar och kringfartsleder”, ”ja till både aktiv innovationspolitik och tillväxtvänlig skattepolitik”? Kanske rentav våra fackliga ledare?

TEXT

Hans Bergström

© Detta material är skyddat enligt lagen om upphovsrätt